

**R. P. Ildephonsi Peñafiel E' Societate Jesu, Quondam In
Cusquensi Collegio Sacrae Theologiae Primarij
Antecessoris ... Theologia Scholastica Naturalis**

Peñafiel, Alonso

Lugduni, M.DC.LXXIIX.

5. Secunda impugnatio prædictæ solutionis ponitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95892](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95892)

tioni affecta signo, omnis, & omne, v. g. idem est dicere positivum habet essentiam, & non est nihil, ac hæc, omne positivum habet essentiam, &c. sed vnum non est omne positivum, quia neque est ipsa essentia, cuius est attributum, nec est verum, & bonum formaliter: ergo est solum aliquod positivum, ac per consequens non potest esse æquale cum positivo vt sic, quod est omne positivum, sicut aliquod animal non potest esse æquale respectu animalis vt sic, quia animal vt sic, æquivaler huic termino, omne animal: ergo sicut aliquod animal non potest esse attributum animalis vt sic, neque aliquis homo potest esse attributum hominis vt sic, & aliqua substantia non potest esse attributum substantiæ vt sic, ita similiter aliquod positivum non potest esse attributum positivi vt sic, & si potest, interrogo à te, quare substantia non sit attributum entis vt sic? certe nulla alia ratio potest assignari, nisi quia substantia est aliquod ens, & ens vt sic est omne ens, ac proinde sub eius potestate, & communitate comprehenditur substantiam, quæ quia taliter comprehenditur, est inferior, & quia talis est, non est æqualis, & sic non potest esse attributum.

86 Sed vnum vt distinguitur virtualiter à parte rei, & formaliter per rationem à vero, & bono, non est omne positivum, sed aliquod positivum, & positivum vt sic est omne positivum vt explicui: ergo positivum vt sic continet sub sua communitate, & universalitate seu potestate communicationis, & prædicationis vnum tanquam inferius: ergo vnum si positivum est, non est æquale positivo vt sic: ergo non est attributum eius, etiam si non distinguatur formaliter à parte rei à vero, & bono, quia sicut sola distinctio virtualis aut formalis per rationem facit vt vnum sit attributum entis, ita similiter per rationem debet tale attributum esse æquale respectu entis; unde si per rationem non est æquale, non erit attributum: atqui, vt probatum est, vnum per rationem non est æquale positivo vt sic: ergo non est attributum illius.

SVBSECTIO V.

Secunda impugnatio prædictæ solutionis penitur.

87 Supponamus per impossibile distinctionem illam virtuale à parte rei, & distinctionem formalem per rationem non sufficere ad hoc vt positivum vt sic, abstrahatur per modum superioris ab vno, vero, & bono, nihilominus tamen non potest negari quod positivum vt sic abstrahatur, & præscindatur per modum rationis superioris communis, & universalis, ab omnibus particularibus positivis, realiter, & formaliter distinctis inter se, eo modo quo substantia vt sic abstrahitur ab omnibus particularibus substantiis, ita vt nulla particularis substantia reperiatur distincta ab alia à parte rei, à qua non abstrahatur ratio substantiæ vt sic, in quo nulla controversia est apud Doctores, quia pro certissimo habetur apud illos rationem communem posse abstrahi ab omnibus nullo dempto, quæ conveniunt in tali ratione, & ideo ratio positivi, aut entis vt sic abstrahitur ab omni ente particulari, prout distinguitur ab alio, & convenit cum illo, ita vt distinctio sit conditio abstractionis, & convenientia sit

ratio formalis abstrahendi, & ideo vt supra notavi, ens vt sic, aut positivum vt sic indefinite sumptum, æquivaler omni positivo, quia abstrahitur ab omnibus particularibus positivis, convenientibus in ratione positiva, & distinctis à parte rei inter se formaliter, quod clarissime patet in homine vt sic, qui non abstrahitur ab hoc vel illo homine tantum, neque à centum, aut mille hominibus: sed potius ab omnibus hominibus sine eo quod aliquis homo relinquatur à quo non præscindatur talis ratio hominis vt sic.

Sed omnia singularia realiter distincta inter se, non solum sunt positiva distincta, & convenientia in ratione positivi, quatenus entia particularia, sed etiam quatenus vna vera, & bona, quia per vos tam formaliter est Petrus positivus, quatenus vnus verus, & bonus, ac quatenus ens particulare.

Ergo positivum vt sic, non solum abstrahitur à Petro, Paulo, & reliquis individuis entitatibus realiter distinctis, sic Angelicis, sic hominibus, sic elementis, & reliquis, quatenus sunt entitates formalissime: sed etiam quatenus sunt unitates, veritates, & bonitates: patet consequentia, quia in omnium sententia ratio superior abstrahitur ab omni convenienti in illa ratione: sed omnia individua realiter distincta non solum convenient in ratione positivi, quatenus entia; sed etiam formalissime quatenus vna, vera, & bona, quia per vos formalissime, & expresse vt sic, sunt positiva, quia positivis rationibus vt sic non solum abstrahitur ab entibus, quatenus tales; sed etiam ab unitatibus, veritatibus, & bonitatibus, ita vt ratio abstrahatur ab illis sit vna, & indivisibilis formalissime, & per rationem, sicut ratio substantiæ vt sic abstrahatur ab omnibus substantiis, est vna, & indivisibilis in se, & ratio entis vt sic per vos abstrahatur ab omnibus entibus particularibus est vna, & indivisibilis ratio formalissime sine vlla diversitate in ratione entis, & sine divisione primarij, & secundarij conceptus, & idem est de animali vt sic, quod quatenus abstrahitur ab omni animali expresse tali, est vnus indivisibilis conceptus per intellectum, sed positivum vt sic abstrahitur præscinditur ab omnibus positivis expresse, & formaliter talibus, ac proinde abstrahitur formalissime ab entitatibus, unitatibus, veritatibus, & bonitatibus, formaliter, & expresse talibus, quia vt sic dicunt formalissimam rationem positivam: ergo positivum vt sic in conceptu expresse, & formalissimo positivi, est omnino idem sine vlla distinctione primariæ, & secundariæ formalitatis in esse expresse positivi, alias in expresse, & formalissimo conceptu substantiæ vt sic, daretur primarius & secundarius conceptus, quod est falsum vt ex terminis patet: ergo non potest dari aliqua ratio expresse positiva, quæ possit esse secundarius conceptus positivi vt sic: ergo nulla formalitas positiva potest esse attributum positivi vt sic, quia attributum sub ea ratione formali, quæ attributum est, est secundarius conceptus: ergo unitas, veritas, & bonitas, quæ sunt attributa positivi vt sic, ac secundarij conceptus illius, non possunt formaliter, & expresse esse formalitates positivæ: ergo necessario est vt sint negativæ, quia negatio est secundarius conceptus positivi, & accessorium illius, & ex alio capite non datur medium inter positivum, & negativum: ergo si unitas, veritas, & bonitas quoad expresse, non possunt

Quæst. II. Quid addat Vnum supra ens. 237

sunt esse positivæ, poterunt sine dubio esse negativæ, seu potius debent esse tales.

⁹⁰ Declaratur, quia ut iam probatum manet, positivum ut sic abstrahitur formalissime, non solum à formalitatibus entis, sed etiam à veritatibus, unitatibus, & bonitatibus distinctis formaliter à parte rei, quia quoad expressum, sunt positivæ rationes, sicut etiam positivum ut sic, præscinditur in Petro, Paulo, & reliquis, non solum à substantia eorum, sed etiam ab omnibus accidentibus, & proprietatibus, & hoc quidem primario, quia licet substantia, & accidentia quoad differentias dicantur primarius, & secundarius conceptus, ita ut substantia ratione perfectitatis sit primaria, & accidentia ratione inaleitatis sint secundaria respectu eiusdem substantiæ, nihilominus in ratione universalissima entis, & positivi substantia non est prior, neque accedens est posterius, & ideo ratio entis, & positivi est univoca per vos substantiæ, accidentibus, & proprietatibus eiusdem; unde in illo conceptu positivo ut sic, provt abstrahit ab accidenti proprietate substantiæ, & à substantia ipsa, non datur duplex conceptus, alius primarius correspondens substantiis; alius secundarius correspondens accidentibus aut proprietatibus eiusdem substantiæ, alias talis conceptus non esset univocus, si quidem haberet diversitatem, & distinctionem in se, imo non esset simpliciter præcisus ut patet ex supradictis, cuius ratio non est alia, nisi quia accidentia, quæ sunt proprietates substantiæ, & substantia ipsa intrinsece, conveniunt in ratione positivi ut sic, sed non solum entitates realiter distinctæ, quatenus tales, sed etiam unitates, veritates, & bonitates, quatenus tales formaliter, & intrinsece, conveniunt in ratione positivi: ergo ab omnibus illis, sub omnibus illis formalitatibus præscinditur una indivisibilis ratio primaria, positiva ut sic, sine inæqualitate, aut diversitate respectu formaliter in ipso conceptu positivi ut sic, & sine divisione eiusdem positivi ut sic, in primarium, & secundarium conceptum expressum positivi: ergo respectu positivi ut sic non potest dari aliud positivum ut sic, æquale illi distinctum ab ipso attributum ipsius, quia omne attributum est secundarius conceptus.

⁹¹ Vergetur, quia ut iam demonstravimus ab omni positivo particulari unitate, & entitate abstrahitur primaria ratio positivi ut sic, ita ut nulla sit formalitas positiva à parte rei, à qua non sit abstracta ratio illa positiva ut sic indivisibilis, & omnino una.

⁹² Ergo nulla relinquitur formalitas positiva in inferioribus distinctis à parte rei, à qua possit præscindi alia formalitas positiva ut sic, distincta à prima ratione positiva, quæ possit esse æqualis illi, & secundarius conceptus illius, quia si prima ratio positiva ut sic abstrahitur ab omni formalitate positiva, & ultra omnem nihil relinquitur, alias non esset omnis formalitas positiva à qua abstracta esset primaria illa ratio positiva: ergo nihil est à quo possit abstrahi secunda ratio expresse positiva ut sic.

⁹³ Ergo si unitas abstrahitur post positivum ut sic, tanquam secundarius conceptus illius, æqualis illi distinctus ab ipso, non poterit esse formalitas positiva, sed potius erit negatio: ergo unitas ut distinguitur à positivo ut sic, seu ente ut sic, non dicit positivam rationem ad negationem, quia id quod additur supra aliquid, debet esse ex-

tra illud cui additur, quia si est in illo, & intra illud, antequam adveniat additum non potest illi addi, v.g. animali completo, quatenus tali non potest addi vivens, aut sensibile, quia animal completum habet id, quatenus tale est, vitalitatem, & sensibilitatem; e contra vero homini essentialiter licet non addatur rationalitas, additur risibilitas, quia risibilitas non est intra hominem, sed positivum ut sic, quatenus primo abstrahitur ab omni positivo includit in se omnem rationem positivam, & ideo est idem quod omne positivum: ergo non potest illi superaddi aliqua formalitas positiva ut sic, æqualis illi quæ constituat cum illo conceptum secundarium, seu attributum illius.

Exemplo manifestissimo declaratur, quia enim homo ut sic præscinditur ab omni homine particulari, secundum prædicata essentialia uniuscuiusque hominis, est omnis homo essentialiter, ac proinde includit intra se primario omnem conceptum, & omne prædicatum essentialia hominis, & ideo non potest supra illum addi aliquod prædicatum essentialia hominis abstractum post illum, alias non haberet in se omne prædicatum essentialia hominis, & sic non esset complete homo, antequam illi adderetur talis ratio, nec esset abstractus ab omni particulari homine, essentialiter completo in esse hominis: sed ratio positivi ut sic abstrahitur complete ab omnibus positivis particularibus sub omni ratione positiva, & ideo positivum ut sic æqualiter est omne positivum: ergo includit in se omnem rationem formalem positivam ut sic in suo primario conceptu simplicissimo, sine ulla distinctione, & diversitate positivi: ergo supra positivum ut sic nulla potest addi ratio positiva ut sic, quæ sit distincta ab illa æqualis illi, & secundaria respectu illius: ergo si additur, aliqua debet esse negatio, quia intra positivum ut sic primarium, non includitur negatio, & ex alio capite est secundarius de se conceptus positivi: Sed unitas addit aliquid supra positivum, vel ens ut sic distinctum ab ente, & quod non includatur in ente vel positivo ut sic ut ex positivo, & ex tali formalitate addita resultet attributum: ergo id quod addit unitas non est positiva formalitas: sed potius negatio, sicut id quod additur supra animal ut sic, ut sit proprietas illius, non potest esse expressa ratio animalis seu ipsa ratio viventis sensibilis, sed potius debet esse alia formalitas distincta à ratione animalis, quapropter si aliquis diceret dari duplex animal ut sic, sub ijs conceptibus expressis, & quod unum esset secundarius conceptus alterius, intruderetur sine dubio à sapientibus, quia non potest excogitari duplex animal ut sic, quia solum unum ex eo quod præscindatur ab omni animali particulari est omne animal, & includit omnem rationem animalis, ac proinde extra animal ut sic, non potest reperiri villo modo aliud animal ut sic, quod distinguatur ab illo adæquate, & possit esse æquale illi, & secundarius conceptus ipsius: ergo similiter si positivum ut sic, quia abstrahitur ab omni positivo, est omne positivum, ita debet esse unicum sub expresso conceptu positivo ut sic, ut non possit abstrahi, neque reperiri aliud positivum ut sic, æquale illi distinctum ab illo, & quod sit secundarius conceptus seu attributum illius: atqui unitas ut sit, veritas ut sic, & bonitas ut sic sunt attributa positivi ut sic, quia est intelligibile appetibile, & unum: ergo non sunt positivæ formalitates, sed negativæ.